

25.54x33.88	3/3	עמוד 5	המגזין - סופהשבוע	15/07/2014	43377773-1
מועצה אזורית חוף אשקלון - 64221					

לעזוב, הוא צחק בכזו, מעולם לא פנטז על המרכז כאופציה אפשרית. "לאן אלך?" הוא שואל. "זה הבית שלי. המצב לא נעים, במיוחד כשיש לי פה נכדים. להם אני דואג, אבל אני חי עם זה. יש לי תרנגולות, ברווזים, תוכים. אם אני רוצה להירגע, אני הולך לחיות שלי, מדבר איתן, מאכיל אותן. הנה עברה לה עוד שעה".

ליותר מדי טוב".
נתיב העשרה בימים אלה, לא מתאים לחיים שלווים. הוא עמוס במתח של מל"חמה מתקרבת. אזעקות צבע אדום באות במכות קצרות, כוחות צבא נעים בסביבה, ובליילה אף אחד לא ישן כגלל הפייצוצים הכלתי פוסקים שמגיעים מעזה הסמוכה. "ביום שישי טנק ירה לא רחוק מכאן, זה נשמע כאילו הוא ירה אצלי מתוך הסלון", מספר מרציאנו.
אבל התושבים למודי הקרבות לא מראים סימנים של פניקה. הם היו ב"עמוד ענן", ב"עופרת יצוקה". הם מכירים את המראות גם בימי שגרה, מקרים שבקושי מדרווחים עליהם במבזק החצי. כמו שהם יודעים, בעור כמה שבו עות תהיה חזרה לשגרה, ובעוד חודשיים לא נזכור שהמבצע הזה בכלל היה.
רמי סיפר שלא רק שלא עוזבים את המושב, 71 יחידות דיוור נבנות בהרחבה, גן עדן למשפחות עם ילדים. כששאלתי את יוסף פרחיה המבוגר אם חשב פעם

יוסף פרחיה: "אני לא שונא את האנשים שם. את השנאה צריך לרכז סביב איסמעיל הנייה, הדרעק הזה והחבורה המסוכנת שלו. לא העם, הוא לא אשם. הפתרון היחיד הוא הידברות. לא יודע עם מי, מצדי עם השטן, אבל לדבר ולנסות להגיע לפתרון"

ביטול. "הבעיה שיש לנו עם לחוץ", הוא מסביר. "תאר לך איך היו נראים החיים בלי כיפת ברזל. כולם פה היו משוגעים. מה קרה? יש אזעקה, אתה נכנס לממ"ד ונשאר שם. זו מלחמה רה לוקס. אין מלחמות כאלה בעולם. התרגלנו

צריכים לדעת שיש מחיר לכל דבר, ואני לא מוכן שחיילים ישלמו אותו".
מהטלוויזיה החלו להגיע צעקות. חברת הכנסת מירי רגב שוב עלתה לכותרות. מרציאנו הרים לרגע את עיניו מערימת הדפים והגיב בתנועת